

ת"פ 4397/09 - מ.י. פרקליטות מחוז ירושלים נגד ח,ג,ס,ג,ר,ג,עניינו הסתיים

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 4397-09 מ.י. פרקליטות מחוז ירושלים נ' ג. ואח'

בפני כב' השופטת חנה מרים לומפ
בעניין: מ.י. פרקליטות מחוז ירושלים

המאשימה

נגד

1.ח.ג.

2.ס.ג.

3.ר.ג. - עניינו הסתיים

הנאשמים

הכרעת דין וגזר דין לנאשמים 1-2

רקע

1. הנאשמים הודו בעקבות הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירה של פגיעה בנסיבות מחמירות, בכך שביום 2.5.09 ירדו הנאשמים מרכבם ותקפו את קרוב משפחתם ש.ג. יליד 1960 (להלן - המתלונן) ברגליו מאחור, והפילו אותו על פניו על הכביש. בעת שהיה שרוע על הכביש תקפו אותו הנאשמים יחדיו בבעיטות ובאגרופים בפניו. כתוצאה מהאירוע נגרמו למתלונן שברים בלסת והוא נזקק לטיפול רפואי, פיו ולסתו נתפרו וכן נשברו שתיים משיניו ונגרמו לו סימנים כחולים מתחת לעיניו.

2. במסגרת הסדר הטיעון שהוצג בפני ביום 6.5.13 הוסכם כי יוצא תסקיר בעניינם של הנאשמים, והצדדים יטענו לעונש באופן חופשי, הן בשאלת ההרשעה והן בשאלת העונש. יחד עם זאת, בישיבת יום 3.3.14 בעת הטיעונים לעונש הסכים ב"כ הנאשם כי הנאשמים יורשעו. לפיכך בהתאם להודאתם אני מרשיעה את הנאשמים בעבירה המיוחסת להם.

תסקירי שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן שהוגש ביום 19.11.13 בעניינו של נאשם 1 עולה כי הנאשם בן 27, נישא לאחרונה ואשתו סובלת מעיוורון לילה, והוא אינו עובד בשל פגיעה ברגלו. קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם בעל אינטליגנציה תקינה ויכולת ורבולית תואמת, אשר מנהל אורח חיים נורמטיבי בדרך כלל. עוד התרשמה קצינת המבחן כי הנאשם בעל אישיות בלתי מגובשת, כאשר בבסיס אישיותו קיים חוסר בטחון עצמי ודימוי עצמי נמוך, ולכן הוא מתקשה להעריך את השלכות מעשיו ופועל ללא שיקול דעת מעמיק. בולטים אצלו תחושות תסכול וחוסר אונים

עמוד 1

סביב קשייו לממש את עצמו באופן עצמאי ונפרד בתחומי חייו השונים. קצינת המבחן הוסיפה כי התרשמה שהנאשם אינו בעל קווי אישיות עבריינים מודגשים ושאופותיו הן לתפקוד תקין בתחומי חייו השונים. עוד עולה מהתסקיר כי הנאשם הוא בן למשפחה נורמטיבית, אביו נפטר לפני 4 שנים ואמו עקרת בית. הנאשם השלים 9 שנות לימוד ויצא לעבוד על מנת לסייע בפרנסת משפחתו ומאז עבד בעבודות מזדמנות שכן קיים אצלו קושי בהתמדה ויציבות במסגרת העבודה. הנאשם עבר תאונת דרכים לפני כשנתיים וכתוצאה מכך נחבל ברגלו, הוא מתנייד בעזרת קביים ולכן מאז אינו עובד.

אשר לביצוע העבירה מסרה קצינת המבחן כי הנאשם לקח אחריות מלאה לבצועה. אשר לרקע לביצוע העבירה, הנאשם מסר כי קדמה לה מתיחות בינו לבין המתלונן שהוא קרוב משפחתו, ובשל כך חש מושפל ופגוע. בעקבות תחושות אלה הנאשם ביחד עם נאשם 2 שהוא בן דודו נקטו באלימות המתוארת בכתב האישום. קצינת המבחן הדגישה כי מדובר באירוע חריג להתנהגותו, וביקשה להפנות את הנאשם להליך של צדק מאחה. קצינת המבחן התרשמה כי רמת הסיכון להישנות התנהגות נוספת היא בדרגה נמוכה-בינונית.

4. בתסקיר מיום 23.2.14 מסרה קצינת המבחן כי הליך של צדק מאחה לא צלח מאחר שהמתלונן סירב להשתתף בהליך זה. במהלך תקופת הדחיה הנאשם השתתף בפגישות פרטניות ושירות המבחן אף ניסה לשלבו בקבוצה טיפולית, אולם בשל כך שלא ניתן לשלב שני מעורבים באותה עבירה באותה קבוצה, לא ניתן היה לשלב את הנאשם בקבוצה. קצינת המבחן שבה וציינה כי היא מתרשמת שמדובר באירוע חריג להתנהגותו של הנאשם וכי ההליכים המשפטיים נגדו היו בעלי השפעה אפקטיבית והוא הבין את חומרת מעשיו שכן ההליך חידד לו את גבולות המותר והאסור. כמו כן קצינת המבחן ציינה כי התרשמה מכנות הצער והחרטה של הנאשם.

מאחר שלנאשם אין עבר פלילי, ומאחר שמדובר באירוע חריג לאורח חייו, המליצה קצינת המבחן כי יוטל על הנאשם עונש מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות לתקופה קצרה ככל הניתן. כמו כן המליצה להעמיד את הנאשם במבחן למשך שנה בה ילווה בשיחות פרטניות.

5. מתסקיר שירות המבחן מיום 19.11.12 שהוגש בעניינו של נאשם 2 עולה כי הנאשם בן 26 נשוי ואב לשני ילדים, עובד כטבח בחברת קייטרינג. קצינת המבחן התרשמה כי לנאשם מערכת ערכים חיובית ביסודה, בעל כוחות ומוטיבציה לטפל ולשקם את עצמו. לצד זה ניכר אצלו קושי בהבעה רגשית ובהקצנת רגשות, ולכן הוא עלול להתנהג בצורה אימפולסיבית בעיתית ללא חשיבה מספקת על השלכות מעשיו. קצינת המבחן התרשמה כי אין מדובר בנאשם בעל דפוסי התנהגות עבריינים ואלימים וכי שאיפותיו הן לתפקוד תקין. קצינת המבחן ציינה כי רמת הסיכון מהנאשם להישנות התנהגות נוספת היא בדרגה נמוכה. עוד מסרה כי הנאשם בן למשפחה נורמטיבית אשר עברה טרגדיה כמפורט בעמוד 2 פסקה 2 לתסקיר.

הנאשם השלים 12 שנות לימוד, עבד במסעדות שונות, השתלם בתחום הבישול, ועובד במקום עבודה מסודר, מעסיקו מסר כי הוא עובד חרוץ, מסור ומחויב לעבודה ונמצא בקשר טוב עם הצוות. (כך גם עולה ממסמך נ/2 אשר הגיש ב"כ הנאשם במסגרת הטיועונים לעונש).

אשר לבצוע העבירה - הנאשם לקח אחריות מלאה לביצועה, הביע צער וחרטה לדרך בה נהג ולנזק אשר גרם למתלונן. הנאשם מסר לקצינת המבחן כי האירוע נגרם עקב סכסוך משפחתי בין המתלונן לנאשם ואביו אשר בעקבותיו החליט לנקוט באלימות נגדו כמתואר בכתב האישום. קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם הבין שפעל באופן אימפולסיבי וניסה להתנצל בפני המתלונן ולערוך סולחה עמו אך זה סירב, והנאשם הופנה להליך של צדק מאחה.

6. בתסקיר מיום 23.2.14, עולה כי הליך של צדק מאחה לא צלח מאחר שהמתלונן סירב להשתתף בו. בתקופת הדחיה הנאשם שולב בקבוצה טיפולית בנושא גבולות ושליטה בכעסים, הגיע למפגשים כנדרש והמשיך לעבוד לפרנסת משפחתו. קצינת המבחן התרשמה כי מדובר באירוע חריג להתנהגותו, וכי להליכים המשפטיים ישנה השפעה אפקטיבית עליו, שכן הוא הבין את חומרת המעשים וחודדו לו גבולות המותר והאסור. כמו כן קצינת המבחן התרשמה מכנות הצער והחרטה שהנאשם הביע בפניה.

מאחר שלנאשם אין עבר פלילי והוא מתפקד באופן נורמטיבי ופגיעה קשה עלולה להיגרם לו אם ישלח לעונש של מאסר, המליצה קצינת המבחן כי יוטל עליו עונש של מאסר שירוצה בעבודות שירות וכן מבחן למשך שנה בו ישתתף בקבוצה טיפולית.

7. מתסקיר נפגע העבירה מיום 3.3.14 עולה כי המתלונן הוא אב לשבעה ילדים העובד כטבח. המתלונן היה נסער ומסר לקצינת המבחן כי איבד את תחושת הביטחון שחש טרם האירוע ומאז הוא נושא עמו תחושות קשות של איום תמידי ומוחשי. עוד מסר לקצינת המבחן כי הוא חש שהוא אינו אותו אדם אשר היה לפני האירוע ותולה תקווה כי עשיית צדק תשיב לו את תחושת הביטחון.

המתלונן מסר כי הרקע לאירוע היה האשמת שווא מצד דודו, בשל כך שחשד כי בנו השחית את גלגלי רכבו, הוא חש כאב רב מהאשמות אלה של בני משפחתו ומכך שבעקבות האירוע בכתב האישום הוא נותק ממשפחתו הרחבה, וכי הוא ואשתו חשים מבודדים. המתלונן אף הוסיף כי הוא חש מאוים מצד משפחתו. המתלונן מסר בתסקיר על נסיבות ביצוע העבירה החורגות מעובדות כתב האישום וכן על ביצוע עבירות נוספות כלפיו, אולם מאחר שעובדות אלה לא הוכחו בפני, לא נתתי כל משקל לדברים.

המתלונן מסר על הנזק הפיזי שנגרם לו וכי הגיע לבית החולים מחוסר הכרה, הוא סבל מפגיעות קשות בפניו, שברים בלסתו, שיניים שבורות, שטפי דם ומכות יבשות ואושפז למשך 4 ימים ונזקק לניתוח על מנת לתקן את הנזק שנגרם לו. בהמשך סבל מכאבים חזקים ביותר ולא יכול היה לתפקד במשך תקופה ממושכת. לדבריו עד ליום זה הוא סובל מבעיות בלסתות בעת שהוא אוכל ונוהג לנשום את לשונו ללא שליטה. עוד תיאר המתלונן כי נפגע גם מן הבחינה הנפשית, הוא סובל מפחד ומחרדה קיומיים, חושש לחייו ולחיי בני משפחתו, הסתגר משך חודשים בביתו וזיכרונות טראומטיים מציפים אותו ללא שליטה. עוד הוסיף המתלונן כי הוא סובל מבעיות שינה, זיכרון, קשיי ריכוז וסף תסכול נמוך ונטייה להתפרץ, אשר לא אפיינו אותו טרם האירוע. המתלונן פירט נזקים נוספים בעמ' 4 פסקה 4 לתסקיר. המתלונן מסר כי בעקבות פגיעתו פוטר מעבודתו והתקשה לכלכל את בני משפחתו. קצינת המבחן מסרה כי היא ממליצה לכלול בעונש מרכיב של פיצוי אשר יהווה הכרה משמעותית בעבור המתלונן לפגיעה והנזק שנגרמו לו.

בפתח ישיבת הטיעונים לעונש, הגיש המתלונן תצהיר נפגע עבירה בו הוא תיאר את אופן הפגיעה בו וחזר על הדברים שנאמרו בתסקיר, פירט את החובות שנגרמו לו כתוצאה מהאירוע, אשר לדבריו הגיעו עד כדי סך של 47,000 ₪. המתלונן מסר כי הוא סומך על מערכת המשפט שתעשה צדק עמו ולכן גם לא לקח את החוק לידי.

טיעוני הצדדים

8. ב"כ המאשימה טענה בדבר הנזק החמור שנגרם למתלונן, על כך שהותקף בצוואת ופגעו בערך של שלמות גופו ונפשו וציינה כי המתלונן סובל עד היום כתוצאה מהאירוע וכי הנזק הפוטנציאלי במעשה הנאשמים היה יכול להיות רב יותר. הנאשמים היו אנשים בוגרים בעת האירוע, הבינו את מלוא חומרתו ובחרו ליישב סכסוך באמצעים אלימים. ב"כ המאשימה הדגישה כי על בית-המשפט לפעול למיגור תופעת האלימות וישוב סכסוכים באמצעים אלימים וזאת באמצעות ענישה מחמירה והטלת עונשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה הגישה פסיקה לתמיכה בטיעוניה וסברה כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 חודשי מאסר ועד ל-24 חודשי מאסר. אשר לעונש המתאים סברה המאשימה כי בהתחשב בגילם הצעיר של הנאשמים ובכך שלקחו אחריות למעשיהם וחסכו זמן שפוטי, ובהתחשב בחלוף הזמן של כ-5 שנים ממעוד ביצוע העבירה, נסיבות אלה צריכות לבוא לידי ביטוי בתקופת המאסר ועתרה כי בית-המשפט יטיל עונש מאסר בפועל ברף התחתון של המתחם, מאסר על תנאי קנס ופיצוי. ב"כ המאשימה ביקשה מבית המשפט שלא להיעתר להמלצת שירות המבחן אשר נתן דגש בעיקר לנאשמים ולא שוקל את כל השיקולים הרלוונטיים לעונש.

ב"כ הנאשמים ביקש להתעלם מתצהיר נפגע העבירה לאחר שהמתלונן סירב להיחקר בעניין. אשר לנזקים אשר טען להם נפגע העבירה, ציין ב"כ הנאשמים כי הוא לא הגיש לבית המשפט תעודות רפואיות לתמיכה בטענותיו, הוא לא הציג מסמכים רפואיים עדכניים בדבר הכאבים והליקויים מהם הוא סובל, וכן לא הביא קבלות על הנזקים שנגרמו לו או מסמכים מבטוח לאומי. לפיכך ביקש להטיל פיצוי סמלי בלבד, שכן המתלונן יוכל להגיש תביעה אזרחית ויצטרך להוכיח את טענותיו.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה חרג ב"כ הנאשמים מהעובדות המוסכמות וטען כי קדם לאירוע זה אירוע נוסף אשר לא הוגש בגינו כתב אישום. טענה זו אינה עולה בקנה אחד עם האמור בתסקירי שירות המבחן וחורגת מנסיבות כתב האישום ולכן לא מצאתי לייחס לה כל משקל.

עוד טען ב"כ הנאשמים כי הנאשמים לקחו אחריות למעשיהם והביעו חרטה כנה ומלאה, המתלונן הוא זה שטרפד הליך של צדק מאחה, וסירב להגיע לסולחה ופיוס עם הנאשמים. עוד טען כי תסקיר שירות המבחן מקצועיים, מעמיקים ומהם עולה כי מדובר באירוע חריג לאורח חייהם של הנאשמים. מאז בצוע העבירה חלפו כ-5 שנים בהם לא נפתחו לנאשמים תיקים חדשים, כך שניתן ללמוד שהמדובר באירוע חריג. אשר לטענת ב"כ המאשימה בדבר שיקולי הרתעה, הנאשמים הוכיחו כי אין צורך בהרתעה אישית בעניינם.

אשר לנסיבותיו האישיות של נאשם 2, הוא השתתף בהליך טיפולי ושיקם את חייו, עובד באופן מסודר ושליחתו למאסר תוריד הליך זה לטמיון. אשר לנאשם 1 הוא נפצע בתאונת דרכים לאחר ביצוע העבירה ואינו עובד וסובל משיעורי נכות

גבוהים, גם אשתו סובלת מלקות ראייה. שליחת הנאשמים למאסר תפגע באופן משמעותי ביותר באורח חייהם ובכך יפגע גם האינטרס הציבורי. ב"כ הנאשם מסר כי מאז קבלת התסקיר גם לנאשם 1 נולד ילד. ב"כ הנאשמים ביקש כי בית-המשפט יחרוג ממתחם העונש מטעמי שיקום נוכח כבדת הדרך אשר עברו הנאשמים, וביקש להטיל עליהם מאסר קצר אשר ירוצה בעבודות שירות.

9. נאשם 1 בדברו האחרון מסר כי הוא מתחרט על מעשיו אינו עובד, עבר ניתוח ברגלו בעקבות תאונת דרכים והוא אמור לעבור ניתוח נוסף בקרוב.

10. נאשם 2 בדברו האחרון אמר כי היה צעיר, עשה טעות, מאז עברו 5 שנים בהם הוא נישא, נולדו לו 2 ילדים, הוא עובד במקום עבודה מסודר, אשתו לומדת ואינה עובדת ולכן הוא המפרנס היחיד והצטער מאוד על מעשיו.

מתחם העונש ההולם

11. על פי סעיף 40 ב' לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

12. הערך החברתי המוגן בבסיס עבירה זו הוא הגנה על שלמות גופו של אדם. המחוקק קבע כפל עונש כאשר מדובר בתקיפה בצוותא בשל פוטנציאל הנזק החמור יותר מעימות אלים תוך יתרון מספרי. כמו כן החמיר המחוקק בתקיפה שנגרמה ממנה פציעה. וקבע עונש מקסימלי של שש שנות מאסר לצד עבירה זו.

13. בית המשפט העליון התייחס בחומרה רבה לעבירות האלימות הגואות בחברה הישראלית. כך, בע"פ 2995/04 עומר חג'אוי ואח' נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 15.12.04) ציין כב' השופט ג'ובראן כי:

"לצערנו, עבירות האלימות הפכו לתופעה נפוצה מאוד בחברתנו בשנים האחרונות ומדיניות הענישה בעבירות מסוג זה חייבת להביא בין שיקוליה את הצורך לבער את העבירות האלה, כדי להגן על הציבור מפני אלה הפוגעים בביטחונם ובביטחון רכושם. הפחתת עבריינות האלימות והרכוש וכן הרתעת עבריינים הינם אינטרס ציבורי ראשון במעלה שעל בית-המשפט להביא בחשבון במסגרת שיקוליו. לעניין זה, על בית המשפט לשדר מסר המגן על קורבנות עבריינות הראויים להגנת בית-המשפט ולתשומת-ליבו, לא פחות מהעבריינים..."

וכך בע"פ 6910/09 הדרה נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 10.03.10) ציין כב' השופט הנדל:

"...מבחינת תורת הענישה אין זה נכון לדון בעניינו של נאשם במנותק מאירוע הזמן והתקופה.

האלימות המתפשטת חושפת את החברה במעורמיה מדי יום ביומו. האלימות אינה מפלה בין עיר לכפר, בין צפון לדרום, ובין זקן לצעיר. בצוק העתים אין מנוס מלנהוג במידת החומרה היתירה, יותר משהעבריינים צריכים לכך - הציבור צריך לכך. אחת המטרות המרכזיות של הענישה הפלילית היא כאמור הרתעת עבריינים בכוח, ל"מען יראו וייראו"...

14. אשר לענישה הנוהגת, מאחר ששבר בלסת עונה על הגדרת החוק לחבלה חמורה, הרי משבוצעה העבירה בצוותא, מדובר בעבירה שהיא בסמכות בית המשפט המחוזי. במקרה שבפני בחרה המאשימה, בהתאם לשיקול הדעת המסור לה, להגיש כתב אישום בעבירה במדרג חומרה נמוך יותר, של פציעה בצוותא ובחרה להגיש את כתב האישום בבית המשפט השלום. בחנתי את הענישה הנוהגת הקרובה לנסיבות העבירה שבפני, בין אם כתב האישום הוגש בבית המשפט המחוזי ובין אם הוגש בבית המשפט השלום.

15. בת"פ 40827-09-12 (מחוזי נצרת) **מדינת ישראל נ' אבו שהואן ואח'** (ניתן 7.11.13) שם דובר בעבירות חמורות יותר אשר נדונו בבית המשפט המחוזי, אולם חלקו של נאשם 2 בביצוע העבירה דומה למעשיהם של הנאשמים, שכן נאשם 2 בתיק זה תקף באמצעות ידיו ביחד עם נאשם נוסף את המתלונן וגרם לו לשברים בלסת. שם קבע בית המשפט המחוזי כי מתחם העונש ההולם לעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות נע בין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר והטיל על נאשם 2 עונש של שישה חודשי מאסר אשר רוצו בעבודות שירות. במסגרת גזר הדין סקר כב' השופט שאהראטרש פסיקה הדומה למקרה שבפני בפסקאות 48-49 לגזר הדין וציין כי בעבירה כמו שנדונה בפני אף נתנו עונשים של מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות וזאת להבדיל מעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות.

16. ר' דוגמאות נוספות לענישה הנוהגת בת"פ 6185-07 מחוזי חיפה, ת"פ 1267-09 שלום כפר סבא, ת"פ 31256-07-11 שלום ראשון לציון, ת"פ 15621-02-11 שלום פתח תקווה, ת"פ 52189-07-10 שלום ראשון לציון, ת.פ. 57740-09-11 שלום ירושלים בעניינו של נאשם 2, ת"פ 326/09 מחוזי ירושלים. מדובר במקרים בהם נגרמו למתלוננים חבלות דומות, לעיתים העבירות בוצעו בצוותא ולעיתים על ידי נאשם בודד אך תוך שימוש בנשק קר, הנאשמים נדונו לעונשים שבין מאסר קצר אשר ירוצה בעבודות שירות ועד ל- 24 חודשי מאסר.

17. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, אין חולק כי העבירה בה הורשעו הנאשמים היא חמורה, בפרט בנסיבות הספציפיות שבפני, כאשר הנאשמים היכו בצוותא את המתלונן כשהוא לבדו והפעילו כנגדו כוח בעוצמה כה רבה כשהוא שרוע על הקרקע והם בועטים ומכים בפניו, תקיפה שתוצאותיה הובילו לחבלות בפניו, לשבירת הלסת ולשבירת שתיים משיניו, חבלות שבגינן הוא אף נזקק להתערבות רפואית, תפירת הפה והלסת, ואשפוז. מתסקיר נפגע העבירה עולה כי המתלונן סבל במשך תקופה ארוכה הן מכאבים פיזיים קשים והן ממצוקה נפשית וחברתית קשה. בתסקיר אף צוין כי המתלונן טרם התאושש מהתקיפה עד לימים אלה.

18. אני סבורה כי מאחר שהנאשמים תקפו באכזריות את המתלונן, אדם המבוגר מהם בשנים רבות, כשהוא שרוע על הקרקע, בשל סכסוך בין משפחותיהם, ללא כל התגרות מצדו וזאת כאשר צעד לתומו ברחובה של עיר כדי לשוב לביתו, הנאשמים היכו שוב ושוב בפניו, אזור רגיש ביותר בגוף, כאשר הוא מוטל על הקרקע. הנזק

הפוטנציאלי במקרה שכזה הוא אין סופי ובמקרה זה הוא אף מומש בחלקו ונגרמה לנאשם פגיעה משמעותית ביותר שגרמה לו לסבל רב, בנסיבות אלה אני סבורה כי צודקת המאשימה בטיעוניה וכי מתחם העונש ההולם הוא בענישה של מאסר ממש, לטעמי מתחם העונש ההולם נע בין 7 חודשי מאסר ועד ל- 24 חודשי מאסר.

19. נוכח תסקירי שירות המבחן המצינים את הליך השיקום אותו עברו הנאשמים, שיקום שצלח, שכן הנאשמים לא עברו עבירות נוספות במשך כחמש שנים מאז ביצוע העבירות, לכך מצטרף חלוף זמן ממושך מעת ביצוע העבירות שאינו נגרם בעטייה של המאשימה אשר הזדרזה והגישה כתב אישום בתום שישה חודשים ממועד האירוע, אלא חלקו הארי נבע מגלגוליו השונים של תיק זה בבית המשפט, החלטתי לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום.

העונש המתאים לנאשם 2

20. הנאשם היה בן עשרים ואחת בעת ביצוע העבירה, מדובר במעידתו הראשונה והיחידה בפלילים, הוא עבר הליך של שיקום, נישא, עובד במקום עבודה מסודר, הוא המפרנס היחיד של בני משפחתו ואב לשני ילדים. לא ניתן להתעלם מחלוף זמן של כחמש שנים ממועד ביצוע העבירה ומהעובדה שבפרק זמן זה לא עבר הנאשם עבירות נוספות. הנאשם לקח אחריות מלאה למעשיו, התחרט עליהם, היה מוכן לעבור הליך של צדק מאחה ולקיים סולחה עם הנאשם, הליך אשר לא צלח בשל התנגדות המתלונן. כמו כן שירות המבחן בא בהמלצה חיובית ביותר בעניינו וביקש מבית המשפט להסתפק בעונש מאסר קצר אשר ירוצה בעבודות שירות ומבחן.

21. בנסיבות אלה החלטתי לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום ולהטיל על הנאשם עונש מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות וזאת בהתחשב בהליך השיקום המשמעותי אותו עבר. בטרם יגזר דינו הממונה על עבודות השירות יכין חוות דעת בעניינו.

22. המשך הדיון יתקיים ביום 7.7.14 בשעה 8:30.

23. המזכירות תשלח העתק הפרוטוקול לממונה על עבודות השירות.

העונש המתאים לנאשם 1

24. הנאשם היה בן עשרים ושתיים בעת ביצוע העבירה, מדובר במעידתו הראשונה והיחידה בפלילים, הוא עבר הליך טיפול בשיחות פרטניות עם שירות המבחן, נישא, סובל ממגבלה פיזית בשל תאונת דרכים, אינו עובד, נתמך על ידי בני משפחתו, אשתו לוקה בעיוורון לילה, והוא אב לילד. כמו כן, לא ניתן להתעלם מחלוף זמן של כחמש שנים ממועד ביצוע העבירה ומהעובדה שבפרק זמן זה לא עבר הנאשם עבירות נוספות. הנאשם לקח אחריות מלאה למעשיו, התחרט עליהם, היה מוכן לעבור הליך של צדק מאחה ולקיים סולחה עם הנאשם, הליך אשר לא צלח בשל התנגדות המתלונן. כמו כן שירות המבחן בא בהמלצה חיובית בעניינו וביקש מבית המשפט

להסתפק בעונש מאסר קצר אשר ירוצה בעבודות שירות ומבחן.

יחד עם זאת להבדיל מנאשם 2, לנאשם 1 מגבלה פיזית הוא אינו יכול לעבוד, הוא נזקק לניתוח נוסף ולכן הוא אינו מתאים לבצע עונש של עבודות שירות. בנוסף לכך מידת המסוכנות שלו היא גבוהה יותר מזו של נאשם 2, שכן קצינת המבחן ציינה כי המסוכנות הנלמדת ממנו היא בינונית נמוכה בעוד שזו של נאשם 2 היא נמוכה. עוד יש להבחין בין הנאשמים באשר לעומק הטיפול אותו עברו. נאשם 2 עבר בנוסף לטיפול הפרטני, טיפול קבוצתי לשלטה בכעסים.

בנסיבות אלה החלטתי לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום ולהטיל על הנאשם עונש מאסר קצר. לא מצאתי לאמץ את המלצת שירות המבחן במלואה נוכח חומרת העבירה והצורך לתת דגש להרתעת הרבים.

25. לפיכך החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. 4 חודשי מאסר.

ב. 12 חודשי מאסר, הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. 4 חודשי מאסר, הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירת אלימות מסוג עוון.

ד. פיצוי למלון (עת/1) בסך 20,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-20 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.8.14.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ט אדר ב תשע"ד, 31 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.